

Prelekcja na temat twórcy polskiego krwiodawstwa i krwiolecznictwa

W czasie II wojny światowej prowadził tajne komplety, szkolił sanitariuszki i lekarzy, a także nawiązał współpracę z konspiracyjnymi oddziałami wojskowymi. Po wojnie organizował kolejne stacje przetaczania krwi w Lublinie i Zamościu. Swoją pracę naukową skoncentrował na badaniu krwi, bezpieczeństwie jej podawania oraz sposobach konserwowania. Już w 1938 roku dostrzeżono jego ogromny wkład w rozwój hematologii i odznaczono go Złoty Krzyżem Zasługi. Profesor Gnoiński przyczynił się do postrzegania krwi jako środka leczniczego co stało się początkiem idei honorowego dawstwa i krwiolecznictwa w Polsce. W 2025 roku Senat RP uznał profesora Gnoińskiego i PCK za „ojców polskiego krwiodawstwa i krwiolecznictwa”